

V

(Ilmoitukset)

TUOMIOISTUINKÄSITTELYYN LIITTYVÄT MENETTELYT

UNIONIN TUOMIOISTUIN

Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 21.10.2021 (ennakkoratkaisupyyntö, jotka on esittänyt Apelativen sad – Varna – Bulgaria) – Rikosoikeudenkäynnit, joissa vastaajina ovat DR (C-845/19) ja TS (C-863/19),

(Yhdistetyt asiat C-845/199 ja C-863/19) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö – Oikeudellinen yhteistyö rikosasioissa – Direktiivi 2014/42/EU – Rikoksentekevälaineiden ja rikoshyödyn jäädyttäminen ja menetetyksi tuomitseminen Euroopan unionissa – Soveltamisala – Lainvastaisesti hankittujen varojen menetetyksi tuomitseminen – Taloudellinen hyöty, joka on saatu rikoksella, josta ei ole annettu tuomiota – 4 artikla – Menetetyksi tuomitseminen – 5 artikla – Laajennettu menetetyksi tuomitseminen – 6 artikla – Kolmansien osapuolten varojen menetetyksi tuomitseminen – Edellytykset – Kolmannelle osapuolelle kuuluvaksi väitetyn rahamäärän menetetyksi tuomitseminen – Kolmas osapuoli, jolla ei ole oikeutta osallistua asianosaisena menetetyksi tuomitsemista koskevaan menettelyyn – Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 artikla)

(2021/C 513/13)

Oikeudenkäyntikieli: bulgaria

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Apelativen sad – Varna

Rikosoikeudenkäynnin asianosaiset pääasioissa

DR (C-845/19) ja TS (C-863/19)

Muu osapuoli: Okrazhna prokuratura – Varna

Tuomiolauselman

- 1) Rikoksentekevälaineiden ja rikoshyödyn jäädyttämisestä ja menetetyksi tuomitsemisesta Euroopan unionissa 3.4.2014 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2014/42/EU on tulkittava siten, että jakelutarkoituksessa tapahtunut huumausainoiden hallussapito kuuluu sen soveltamisalaan silloinkin, kun kaikki rikoksen tekemiseen sisältyvät osatekijät rajoittuvat yhteen jäsenvaltioon.
- 2) Direktiiviä 2014/42 on tulkittava siten, että siinä ei säädetä ainoastaan rikoksesta, josta kyseinen rikoksentekeijä on tuomittu, saadun taloudellisen edun muodostavan omaisuuden tuomitsemisesta menetetyksi, vaan siinä tarkoitetaan myös rikoksentekeijälle kuuluvaa omaisuutta, jonka osalta kansallinen tuomioistuin, jonka käsiteltäväksi asia on saatettu, on vakuuttunut, että omaisuus on peräisin muusta rikollisesta toiminnasta, edellyttäen, että noudatetaan tämän direktiivin 8 artiklan 8 kohdassa säädettyjä takeita ja että rikos, johon kyseisen rikoksentekeijän on katsottu syyllistyneen, kuuluu kyseisen direktiivin 5 artiklan 2 kohdassa lueteltuihin rikoksiin ja että kyseinen rikos on omiaan tuottamaan välittömästi tai välillisesti samassa direktiivissä tarkoitettua taloudellista etua.

- 3) Direktiivin 2014/42 8 artiklan 1, 7 ja 9 kohtaa, luettuna yhdessä Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 artiklan kanssa, on tulkittava siten, että se on esteenä kansalliselle lainsäädännölle, jossa mahdollistetaan sellaisen omaisuuden tuomitseminen menetyksi valtiolle, jonka väitetään kuuluvan muulle henkilölle kuin rikoksentehtyjälle, vaikka tällä henkilöllä ei ole mahdollisuutta osallistua menetyksi tuomitsemista koskevaan menettelyyn asianosaisena.

⁽¹⁾ EUVL C 68, 2.3.2020.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 21.10.2021 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Sąd Najwyższy – Puola) – SC v. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Warszawie

(Asia C-866/19) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö – Siirtotyöläisten sosiaaliturva – Asetus (EY) N:o 883/2004 – 52 artiklan 1 kohdan b alakohta – Työntekijä, joka on ollut palkkatyössä kahdessa jäsenvaltiossa – Vähimmäiskausi, jonka täyttymistä oikeuden saavuttaminen vanhuuseläkkeeseen edellyttää kansallisen lainsäädännön mukaan – Toisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaan täytyneen maksukauden huomioon ottaminen – Yhteenlaskeminen – Maksettavan eläke-etuuden määrän laskeminen)

(2021/C 513/14)

Oikeudenkäyntikieli: puola

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Sąd Najwyższy

Pääasian asianosaiset

Kantaja: SC

Vastaaja: Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Warszawie

Tuomiolauselma

Sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamisesta 29.4.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 883/2004 52 artiklan 1 kohdan b alakohtaa on tulkittava siten, että sen rajan määrittämiseksi, jota maksuihin perustumattomat vakuutuskaudet eivät kansallisen lainsäädännön mukaan voi ylittää suhteessa vakuutusmaksukausiin, asianomaisen jäsenvaltion toimivaltaisen laitoksen on laskettaessa kyseisen säännöksen i alakohdassa tarkoitettua etuuden teoreettista määrää otettava huomioon kaikki vakuutuskaudet, muiden jäsenvaltioiden lainsäädännön mukaan täytyneet kaudet mukaan lukien, kun taas mainitun säännöksen ii alakohdassa tarkoitettu etuuden tosiasiallinen määrä lasketaan pelkästään asianomaisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaan täytyneiden vakuutuskausien perusteella.

⁽¹⁾ EUVL C 61, 24.2.2020.

Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 21.10.2021 – Valittajana Euroopan parlamentti ja muuna osapuolena UZ

(Asia C-894/19 P) ⁽¹⁾

(Muutoksenhaku – Henkilöstö – Virkamiehet – Kurinpitomenettely – Kurinpitoseuraamus – Hallinnollinen tutkimus – Euroopan unionin perusoikeuskirjan 41 artiklan 1 kohta – Objekttiivisen puolueettomuuden vaatimus – Liitännäisvalitus – Avustamispyynnön hylkääminen – Perusoikeuskirjan 41 artiklan 2 kohta – Oikeus tulla kuulluksi)

(2021/C 513/15)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Valittaja: Euroopan parlamentti (asiamiehet: V. Montebello-Demogeot ja I. Lázaro Betancor)